

Krav, og de ere rimelige og retfærdige, harmes vi, naar de ikke blive imødekomne. Men naar vi se saaledes paa det, maa vi, forinden vi kræve Ret, selv gøre Ret, og vi maa ogsaa imødekomme de rimelige Krav, der komme fra anden Side, ellers have vi ingen Ret til at harmes og indigner. (*Busk*: Hold paa det.) Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det har jeg holdt paa alle Tider. Hvis han holdt saa godt paa det, som jeg, gaar det nok. Ud fra denne Grundbetragtning har jeg og min Partifælle stemt for denne Kommissions Nedsættelse, altsaa nærmest som en Imødekommen over for disse mange Borgeres Ønsker.

Men jeg kan desforuden heller ikke dele det mørke Syn, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds har paa denne Sag, og det er ogsaa langt fra, at jeg tror at det er Løfter paa Valgtribunen eller lignende, som skulde være medvirkende. Jeg for mit Vedkommende har ingen som helst Løfter givet i den Retning. Jeg har paa given Foranledning udtalt mig mod det System at holde de offentlige Steder lukkede om Søndagen og lignende reaktionære Foranstaltninger. Da jeg blev anmodet om at angive min Stilling til Beværterloven, har jeg udtalt, at jeg gerne vilde være med til en Lov, der sagde, at Restaurationerne skulde være store og rummelige og med store Vinduesruder, saaledes at Folk udefra kunde se, hvad der foregik derinde, og at Folk derinde vidste, at de sad der under deres Medborgeres Kontrol.

Jeg tror, at disse 4,000 Kr. vil berede de fanatiske Afholdsfolk en Skuffelse, saafremt de tro, at de dermed faa et Vaaben til at føre en fanatisk Kamp videre. Og en saadan Kommission vil vist ogsaa skuffe det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds. Der vil neppe komme noget synderligt ud af den, og skulde der komme noget godt ud af den, maa det være vor Pligt at hjælpe det frem. Og skulde der komme noget af det, som det ærede Medlem antydede, og som smager af fanatisk Forfølgelse af de Følelser, som det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgekreds (Oscar Hansen) talte om, antager jeg, at det danske Folketing er saa sundt tænkende, at det forstaar at skære det bort.

Philipsen: Jeg har bedt om Ordet for to korte Bemærkninger til de to ærede socialdemokratiske Talere, der have udtalt sig imod mit Standpunkt i denne Sal. Til det ærede Medlem for Aarhus Amts

3die Valgekreds (Harald Jensen) skal jeg sige, at et af de allertarveligste Standpunkter, Folketinget kunde indtage, var det, at vi, hver Gang der kom en tilfældig Storm paa Overfladen, selv om den gik noget dybere gennem Befolkningen, skulde lade vore Hænder tvinge til at skrive noget, vi ellers ikke vilde være med til. Hvor mange Bevægelser have vi ikke, selv i vor korte Levetid, set, som have været stærke og tilsyneladende almægtige en Tid, og som saa ere faldne ned, naar Blæren revner, naar der er stukket Hul derpaa. Tænk paa Adressen om Forsvarssagen med Hundrede Tusinde Underskrifter, eller Adresserne om en Tvangssædelighedslovgivning, jeg tror, der var over Halvandet-hundredetusinde Underskrifter, medens der nu maaske ikke er 15,000 eller 1500, der ville skrive under derpaa. Vi, der ere ud-gaaede af den almindelige Valgret, skulde være det afklarede Udtryk for det danske Folks dybere politiske Anskuelser. Vi skulde ikke være bange for at gaa imod tilfældig Strømning, naar den gaar imod vor Overbevisning. Vi have set, hvad man kan samle af Underskrifter paa Adresser, saaledes f. Eks. mod borgerligt Ægteskabs Indførelse. Det er i god Overensstemmelse med de tilfældige Strømninger i de mindre oplyste Dele af Befolkningen eller hos dem, der blive lokkede eller listede til at skrive under paa Ting, som de i Virkeligheden ikke i det Øjeblik sætte sig ind i. En klarere og bedre Oplysning gennem Pressen og ud fra dette Ting vilde med Lethed bringe Klarhed i disse Forhold. Men hvis vi havde givet efter for saadanne tilfældige Strømninger, hvor havde vi saa været henne nu?

Til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgekreds (Meyer) vil jeg sige dette ene Ord, som indeholdtes i hans eget Foredrag. Han sagde, at hvis vi ikke gjorde noget for Afholdssagen i de Retninger, hvori denne Kommission skulde arbejde, vilde vi komme dertil, at ethvert Menneske ansaa sig for berettiget til at skrive sin egen Lov. Der har det ærede Medlem rørt ved, hvad der for mig er det dybeste ved denne Sag, nemlig dette, at et Menneske skal skrive sin egen Lov og danne sig sin egen Overbevisning. Man skal ikke lade sig trække i Ledebaand hverken af Tvangslove eller af en overvejende stærk Samfundsopinion; der kan virke lige saa tvingende, lige saa tyrannisk som nogen som helst Lov, og det ikke mindst i et demokratisk Samfund. Det er nødvendigt at hævde Individualiteternes